

ΣΤΕ 2153/2019 [ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΔΙΑΒΙΒΑΣΗΣ ΑΙΤΗΣΗΣ ΔΙΟΡΘΩΣΗΣ ΠΡΟΔΗΛΟΥ ΣΦΑΛΜΑΤΟΣ ΩΣΤΕ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΘΕΙ ΩΣ ΑΙΤΗΣΗ ΑΝΤΙΡΡΗΣΕΩΝ]

Περίληψη

- Η αιτούσα προβλέπει ότι η Ελληνική Πολιτεία έχει αναγνωρίσει από μακρού χρόνου την διαμορφωμένη στην περιοχή οικιστική κατάσταση. Ειδικότερα, με το από 28.6.1918 β.δ. η Ιερά Μονή Αγίου Διονυσίου αναγνωρίσθηκε ως Συνοικισμός. Συνεπώς, η μη εφαρμογή του περιγράμματος του οικισμού της Μονής Αγίου Διονυσίου στα ενιαία χαρτογραφικά υπόβαθρα του αναρτηθέντος δασικού χάρτη, αποτελεί παραβίαση των διατάξεων του άρθρου 23 (και ιδιαίτερα της παρ. 2β του άρθρου αυτού) του ν. 3889/2010. Παράλληλα, κατά τους αυτούς ισχυρισμούς, αποτελεί και παραβίαση θεμελιωδών αρχών και διατάξεων της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ), στην οποία η αρχή της ασφάλειας δικαίου είναι διάχυτη στο σύνολο των άρθρων και αποτελεί ένα από τα θεμελιώδη δικαιώματα του Κράτους Δικαίου. Στην προκειμένη περίπτωση, παρά το γεγονός ότι υπήρχε σαφής εντολή του νόμου για την αποτύπωση του περιγράμματος του νομίμως υφισταμένου οικισμού της Μονής του Αγίου Διονυσίου, στα χαρτογραφικά υπόβαθρα που χρησιμοποιούνται στην κατάρτιση του ανωτέρω αναφερθέντος δασικού χάρτη, αυτή δεν κατέστη δυνατή λόγω των αυθαιρέτων ενεργειών των αρμοδίων υπηρεσιών του Δήμου Δίου - Ολύμπου, οι οποίες αρνήθηκαν να εφαρμόσουν τις σχετικές διατάξεις του νόμου. Με τον τρόπο αυτό η Μονή με μη νόμιμο τρόπο στερήθηκε επί εκτάσεων που ανήκουν ιδιοκτησιακά σε αυτήν, περιουσιακά δικαιώματα, τα οποία αφορούν το χαρακτήρα των εκτάσεων, ως οικισμού. Οι αντιρρήσεις που υποβλήθηκαν για τις εκτάσεις αυτές θα κριθούν ως οι εκτάσεις αυτές να είναι κοινές, χωρίς κάποιο ιδιαίτερο χαρακτηριστικό και όχι ως μέρος ενός οικιστικού συνόλου, όπου ισχύουν άλλες διατάξεις και υπάρχουν άλλοι όροι και προϋποθέσεις. Ως εκ τούτου, καθίσταται, κατά τα προβαλλόμενα, εξαιρετικά δυσχερής η προσπάθεια της Μονής να αποδείξει τον πραγματικό χαρακτήρα των εκτάσεων αυτών, δεν μπορούν να εφαρμοσθούν διάφορες ευεργετικές διατάξεις που ισχύουν για τους οικισμούς και μειώνεται η αξία των εκτάσεων αυτών. Για τους λόγους αυτούς παραβιάζεται το άρθρο 1 του 1ου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ, όπως επίσης και το άρθρο 17 του Συντάγματος. Περαιτέρω, η μη αποτύπωση του περιγράμματος του νομίμως υφισταμένου οικισμού της Μονής του Αγίου Διονυσίου στα χαρτογραφικά υπόβαθρα που χρησιμοποιούνται στην κατάρτιση του ανωτέρω δασικού χάρτη, έχει επίσης ως συνέπεια την μη εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 24 του ν. 3889/2010, που αφορούν ειδικά τις περιπτώσεις οικισμών που βρίσκονται εντός το δασικού χάρτη. Με τον τρόπο αυτό στερούμενη η Μονή με μη νόμιμο τρόπο την δυνατότητα να

εφαρμόσει νόμιμη διαδικασία, που της παρέχει ο νόμος, στερείται το δικαίωμα πρόσβασης σε Δικαστήριο, όπως αυτό προβλέπεται στο άρθρο 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ.

Το Δικαστήριο έκρινε ότι, από τα στοιχεία που εστάλησαν, δεν προέκυπτε η μορφή με την οποία τελικώς συμπεριλήφθηκε η επίδικη έκταση στον κυρωθέντα δασικό χάρτη (με πράσινο περίγραμμα και πράσινη διαγράμμιση ή με κίτρινο περίγραμμα και κίτρινη διαγράμμιση ή με άλλο τρόπο). Ως εκ τούτου, το Δικαστήριο έκρινε ότι πρέπει να απέχει από την περαιτέρω εκδίκαση της υπόθεσης, έως ότου η Διοίκηση διευκρινίσει τον τρόπο με τον οποίο έχει αποτυπωθεί η επίμαχη έκταση στον δασικό χάρτη. Έκρινε, επίσης, ότι η Διοίκηση οφείλει να ενημερώσει το Δικαστήριο εάν η επίμαχη έκταση είναι ή ήταν απογεγραμμένος οικισμός, πράττοντας, στην περίπτωση αυτή, τα νόμιμα. Το Δικαστήριο έταξε στη Διοίκηση προθεσμία έξι μηνών από την κοινοποίηση της αποφάσεως προκειμένου να προβεί στις ανωτέρω διαπιστώσεις και ενέργειες.

Η κρίση της Διοίκησης και, συγκεκριμένα, του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Δασών Πιερίας ότι ο επίμαχος εκτάσεις δεν εμπίπτουν σε κάποια από τις κατηγορίες της 153394/919/2017 υπουργικής απόφασης περί του τρόπου και της διαδικασίας διόρθωσης πρόδηλων σφαλμάτων κατά την κατάρτιση των δασικών χαρτών, είναι νόμιμη. Τούτο δε διότι η ενδεχόμενη παράλειψη αποτύπωσης των περιγραμμάτων των νομίμως υφιστάμενων οικισμών, προ του έτους 1923, για τους οποίους δεν είχε καθοριστεί όριο καθ' οιονδήποτε τρόπο, πλην είναι συγκροτημένοι οικισμοί κατ' άρθρον 23 παρ. β' του ν. 3889/2010, δεν περιλαμβάνεται στις ειδικές περιπτώσεις παράλειψης απεικόνισης πράξεων της διοίκησης που απαριθμούνται περιοριστικώς στην 153394/919/2017 απόφαση του Αναπληρωτή Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας, αλλά ως προς τους οικισμούς αυτούς, ακολουθείται η ειδική διαδικασία αντιρρήσεων των άρθρων 24 του ν. 3889/2010 και 155 του ν. 4389/2016.

Υπό τα ανωτέρω δεδομένα, η Διοίκηση όφειλε, εφόσον έκρινε νομίμως ότι η παράλειψη αποτύπωσης του περιγράμματος νομίμως υφιστάμενου οικισμού, προ του έτους 1923, δεν συνιστά πρόδηλο σφάλμα κατά την έννοια της 153394/919/2017 απόφασης του Αναπληρωτή Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας, να παραπέμψει την αίτηση για διόρθωση πρόδηλου σφάλματος στην αρμόδια Επιτροπή της παραγράφου 2 του άρθρου 24 του ν. 3889/2010, προκειμένου, στη συνέχεια, να κριθεί από τις ΕΠ.Ε.Α. σύμφωνα με την παρ. 3 του ως άνω άρθρου 24 ως αίτηση αντιρρήσεων, με καταβολή του νομίμου τέλους, αν συντρέχει τέτοια περίπτωση. Συνεπώς, ακυρώνεται η παράλειψη του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Δασών να διαβιβάσει στην αρμόδια Επιτροπή της παραγράφου 2 του άρθρου 24 του ν. 3889/2010 την αίτηση του αιτούντος για διόρθωση πρόδηλου σφάλματος του δασικού χάρτη Π.Ε. Πιερίας, προκειμένου να εξετασθεί ως αίτηση αντιρρήσεως, καθ' ό μέρος αφορά τις εκτάσεις ιδιοκτησίας του, όπως η παράλειψη αυτή εμπεριέχεται στην προσβαλλόμενη πράξη κύρωσης του σχετικού δασικού χάρτη. Π.Ε.

Πρόεδρος: Αθ. Ράντος

Εισηγητής: Χρ. Παπανικολάου

Το πλήρες κείμενο της απόφασης θα αναρτηθεί αμέσως μετά την καθαρογραφή του από το Δικαστήριο.